

Sygn. akt V GC 4/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Bury
Protokolant:	sekr. sąd. Magda Ściegaj

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa F. K. sp.j. w W.

przeciwko (...)w (...)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) w (...) na rzecz powoda F. K. sp.j. w W. kwotę 13.505,40 Euro (słownie: trzynaście tysięcy pięćset pięć 40/100 euro) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.04.2015r. do dnia zapłaty,

II. orzeka o kosztach procesu według zasady, że pozwany ponosi na rzecz powoda 100 % kosztów procesu, zaś wyliczenie wskazanej kwoty pozostawia referendarzowi sądowemu.

SSR Joanna Bury

Sygn. akt VGC 4/17

UZASADNIENIE

Powódka F. K. Sp. J. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego (...) z siedzibą w (...)kwoty 13.505,40 EURO wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty.

Wskazała, że strony łączyła ustna umowa sprzedaży jaj kurzych, powódka zajmuje się ich hurtową sprzedażą. Powódka w ramach prowadzonej działalności współpracowała z firmą z (...) tj. (...)z siedzibą w (...). W ramach tej współpracy powódka dostarczała pozwanej jajka w opakowaniach należących do pozwanej. Pozwana kupowała opakowania we (...) i dostarczała je powódce. W dniu 28 marca 2014 r. pozwana dostarczyła powódce 28 palet z opakowaniami. W związku z faktem, że część dostarczonych palet nie została wykorzystana, a umowa sprzedaży jaj została rozwiązana, powódka wezwała do ich odbioru, albowiem nie miała warunków do ich przechowywania. Pozwana nie odebrała wskazanych opakowań. Powódka poniosła koszty przechowania opakowań w wysokości kwoty dochodzonej pozwem.

Pozwana (...)z siedziba w (...) podniosła zarzut braku jurysdykcji sądów polskich. Jednocześnie wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, iż przed sądem włoskim toczy się wcześniej wszczęte postępowanie w sprawie pozostającej w bezpośrednim związku z opisanym przez powódkę stosunkiem zobowiązaniowym. Pozwana podniosła, iż jurysdykcję sądu należy ustalić na podstawie łącznika miejsca spełnienia stosunku zobowiązaniowego, a w niniejszej sprawie miejscem tym były (...).

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana wskazała oprócz zarzutu braku jurysdykcji sądów polskich, także na nadużycie prawa podmiotowego oraz zawyżenie wartości przedmiotu sporu. Pozwana wskazała, że powódka w żaden sposób nie udowodniła istnienia rzekomo dostarczonych przez pozwaną opakowań do jaj, ani tym bardziej ich składowania oraz ich przewiezienia i wyładunku w magazynach należących do (...) sp. z o.o. Wątpliwości budzi brak podania przez powódkę liczby palet z opakowaniami oddanych do przechowania w magazynach (...) sp. z o.o. Ponadto pozwana wskazywała, że kwota 13.505,40 EURO za składowanie palet z opakowaniami jest rażąco wygórowana. Postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie odrzucił pozew z uwagi na brak jurysdykcji krajowej.

Na skutek zażalenia powódki, Sąd Okręgowy w Olsztynie postanowieniem z dnia 8 listopada 2016 r. uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania polecając przeprowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność ustalenia miejsca wykonania umowy.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 8 maja 2017 r. odmówił odrzucenia pozwu i stwierdził jurysdykcję krajową sądu polskiego w niniejszej sprawie.

Zażalenie pozwanej na postanowienie z dnia 8 maja 2017 r. zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w Olsztynie postanowieniem z dnia 31 lipca 2017 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowa spółka zawarła z pozwanym (...) w (...) umowę, której przedmiotem było dostarczenie pozwanej partii jaj kurzych. W wykonaniu tej umowy, dnia 18 maja 2014 r. nastąpił załadunek towaru w ilości 263.000 jaj. Powódka wykonała zobowiązanie wydając pozwanej towar w swojej siedzibie w Polsce. Powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) z dnia 17 maja 2014 r. Jaja zostały dostarczone w opakowaniach należących do pozwanej.

(bezsporne ponadto faktura VAT nr (...) z dnia 17.05.2014 r. k. 257, list przewozowy CMR nr (...) k. 48)

Strony ustaliły, że towar będzie odbierany przez pozwaną w siedzibie powodowej spółki. W wykonaniu tej umowy, pozwana zlecała przewóz towaru i go opłacała. Pozwana zleciła przewoźnikowi obowiązek zbadania jakości i ilości jaj, warunkiem zlecenia przewozowego było również objęcie towaru ubezpieczeniem przewoźnika. Strony ustaliły, że pozwana sama będzie zawierała, za dodatkowym wynagrodzeniem, umowę przewozu w celu dostarczenia towaru do swojej siedziby we (...).

Strony ustaliły, że jaja miały być pakowane przez powódkę w opakowania dostarczane przez pozwaną i wydawane w jej siedzibie.

(dowód: zlecenia transportu k. 428, 429, faktury VAT nr (...) za transport k. 271, 272, zeznania świadka M. K. k. 398-399, zeznania świadka M. M. k. 399-400, list przewozowy k. 6.)

Pozwana dostarczyła powódce swoje opakowania do jaj w dniu 28 marca 2014 r. w ilości 28 palet. Dostarczone palety obejmowały 240 kartonów opakowań 2x6 M, 100 kartonów 2x6 L oraz 60 kartonów opakowań 10M, w sumie 400 kartonów. Do momentu zakończenia współpracy strona powodowa zużyła około 8 palet. W miesiącu maju 2014r. współpraca między stronami została zakończona.

W związku z faktem, że część dostarczonych palet nie została wykorzystana, a umowa sprzedaży jaj została rozwiązana, powódka wezwała pozwaną do ich odbioru, albowiem nie miała warunków do ich przechowywania. Pozwana była informowana o konieczności odbioru palet telefonicznie oraz mailowo.

Pozwana nie odebrała przedmiotowych opakowań, w związku z czym powódka zleciła ich odpłatne przechowanie. Powódka złożyła pozostałe po współpracy z pozwaną palety w firmie (...) Sp. z o.o. zgodnie z cennikiem obowiązującym w wymienionej firmie. Powód nie posiadał miejsc w swoich magazynach do przechowywania takiej ilości palet z opakowaniami. Opakowania były przechowywane w firmie (...) od 1 października 2014 r. do 31 marca 2015 r. tj. 182 dni. Opakowania zajmowały 50 metrów kw. powierzchni magazynowej. Za usługę przechowania palet (...) sp. z o.o. wystawiła fakturę na kwotę 13.505,40 EURO.

Pismem z dnia 28 lipca 2016 r. powódka poinformowała pozwaną o zawartej umowie przechowania, z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie przechowywanych opakowań. Mimo kolejnych wezwań i odpowiedzi strony pozwanej, strony nie doszły do porozumienia w sprawie opakowań.

(dowód: wezwania k. 404, 406, 413, 415, 417, 419, potwierdzenia odbioru k. 405, 407, 414, 416, 418, 420, odpowiedź na wezwanie k. 408, 409)

W październiku 2016 r. opakowania zostały przewiezione do powódki i są przechowywane w nieodpowiednich warunkach, nie mogą być już wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem.

(dowód: cennik usług logistycznych występujący w (...) sp. z o.o. k. 209, faktura Vat (...) k. 5, potwierdzenie przelewu k. 7, korespondencja mailowa k. 8, potwierdzenie przyjęcia na magazyn k. 206 zeznania świadka M. K. k. 519-520, zeznania świadka M. M. k. 520-521, zeznania świadka I. N. k. 521,).

Sąd zważył, co następuje:

Wskazany wyżej stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony, których wiarygodności nie zakwestionowano oraz na zeznaniach świadków, które Sąd w całości uznał za wiarygodne, logiczne i zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym.

W niniejszej sprawie, dla oceny roszczenia powoda właściwe jest prawo polskie.

Zgodnie bowiem z art.4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) jeżeli nie dokonano wyboru prawa właściwego, prawo to należy określić zgodnie z zasadą dotyczącą określonego typu umowy. Jeżeli umowy nie można przyporządkować do żadnego z wyszczególnionych typów lub gdy składniki umowy należą do więcej niż jednego z wyszczególnionych typów umów, prawem właściwym powinno być prawo państwa, w którym strona zobowiązana do spełnienia świadczenia charakterystycznego dla umowy ma miejsce zwykłego pobytu. W przypadku umowy sprzedaży towarów, umowa podlega prawu państwa, w którym sprzedawca ma miejsce zwykłego pobytu.

Bezspornie, umowa sprzedaży jaj i roszczenie powoda o zwrot kosztów przechowania opakowań powinny być oceniane więc na podstawie prawa polskiego albowiem sprzedawca (powódka) ma siedzibę na terenie Polski. Również z terenem Polski związane jest świadczenie charakterystyczne dla umowy przechowania opakowań (świadczenie przechowawcy).

W ocenie sądu, do oceny stosunków między stronami zaistniałych po rozwiązaniu umowy sprzedaży jaj zastosowanie będą miały uregulowania art. 835-844 k.c. związane z przechowaniem.

Zgodnie z art. 837 k.c. przechowawca powinien przechowywać rzecz w taki sposób, do jakiego się zobowiązał, a w braku umowy w tym względzie, w taki sposób, jaki wynika z właściwości przechowywanej rzeczy i z okoliczności. Składający powinien zwrócić przechowawcy wydatki, które ten poniósł w celu należytego przechowania rzeczy oraz zwolnić przechowawcę od zobowiązań zaciągniętych przez niego w powyższym celu w imieniu własnym (art. 842 k.c.).

Jak wynika z zeznań świadków I. N., M. M. i M. K., powodowa spółka nie miała odpowiednich powierzchni magazynowych dla przechowywania opakowań dostarczonych przez pozwanego i nie odebranych przez pozwanego pomimo zakończenia współpracy i wezwania do ich odbioru. W związku z powyższym zleciła przechowanie firmie, która profesjonalnie zajmowała się tego typu usługami - (...) Sp. z o.o. w O.. Poniosła z tego tytułu wydatek, który pozwana powinna zwrócić powodce. Wykazane dokumentami pozostały przy tym wszystkie okoliczności kwestionowane przez pozwaną – ilość palet opakowań, umowa z przechowawcą oraz zapłata przez powodkę za usługę.

Po zakończeniu współpracy stron w zakresie sprzedaży jaj, pozwana zobowiązana była do odbioru niewykorzystanych opakowań. Uznać należy bowiem, iż łącząca strony umowa przechowania była umową zawartą na okres trwania współpracy w zakresie sprzedaży jaj. Po zakończeniu więc realizacji umowy związanej z dostawą jaj, pozwana zobowiązana była do odbioru przechowywanych przez powodkę opakowań. Ponadto, powodka wzywała pozwaną do odbioru opakowań a także zwracała się o dyspozycję w przedmiocie dalszego z nimi postępowania.

W ocenie sądu więc, z uwagi na brak reakcji pozwanej w tym względzie, powodka uprawniona była do złożenia rzeczy na przechowanie na koszt pozwanej.

Nie znalazły przy tym uzasadnienia argumenty pozwanej związane z brakiem wykazania przez powodkę ilości palet złożonych na przechowanie i kwoty wynagrodzenia uiszczonego (...) sp. z o.o. w O.. Dokumenty w postaci cennika przechowania, wystawionej przez przechowawcę faktury VAT, dowodu przelewu kwoty wynagrodzenia za przechowanie, dowody magazynowe przyjęcia opakowań na przechowanie oraz informacja mailowa o odpłatnym złożeniu na przechowanie potwierdzają okoliczności, na które powoływał się powód w pozwie. Również zeznania świadków uzupełniają okoliczności wykazane dokumentami i stanowią zbieżny ze sobą materiał dowodowy.

Również argument pozwanej związany z wartością opakowań w stosunku do wysokości kosztów przechowania nie mógł zostać uwzględniony. To od decyzji pozwanej zależało bowiem, gdzie i jak przechowywane będą sporne opakowania. Skoro tej decyzji nie wyraziła, powodka była uprawniona do postąpienia z opakowaniami według własnego wyboru. Kierowała się przy tym interesem ekonomicznym pozwanej albowiem złożyła opakowania w warunkach dla nich odpowiednich, nie powodujących ich uszkodzenia czy zniszczenia.

Z uwagi na powyższe, na podstawie wskazanych wyżej uregulowań oraz art. 471 k.c., z uwagi na nienależyte wykonanie przez pozwaną umowy w zakresie odbioru opakowań po zakończeniu współpracy, należało zasądzić od pozwanej na rzecz powodki kwotę dochodzoną pozwem wraz z ustawowymi odsetkami zgodnie z żądaniem powodki (art. 481 §1 i 2 k.c.).

Brak było przy tym podstaw do zawieszenia postępowania na podstawie art. 30 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12.12.2012r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

W ocenie sądu bowiem, zawieszenie postępowania z ust. 2 art. 30 cyt. Rozporządzenia jest fakultatywne, a nie obligatoryjne i może mieć zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy sprawy są ze sobą w tak ścisłym związku, że pożądane jest ich łączne rozpoznanie i rozstrzygnięcie w celu uniknięcia wydania w oddzielnych postępowaniach sprzecznych ze sobą orzeczeń. Mając na uwadze, że sprawa przed sądem włoskim dotyczy odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy sprzedaży jaj, a niniejsza sprawa to powództwo o wynagrodzenie za przechowanie rzeczy, ryzyko wydania sprzecznych ze orzeczeń w obu postępowaniach, w ocenie sądu nie zachodzi.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98 § 2 kpc pozostawiając szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.

SSR Joanna Bury

--	--